

Sygn. akt III CZP 111/15

UCHWAŁA

Dnia 17 lutego 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Irena Gromska-Szuster (przewodniczący)

SSN Grzegorz Misiurek (sprawozdawca)

SSN Katarzyna Tyczka-Rote

Protokolant Bożena Kowalska

w sprawie ze skargi W.S.A. z siedzibą w W. (L.K.), G. z siedzibą w N. (Francja), S.
z siedzibą w C. (Francja)

przy uczestnictwie Miasta W. i in. [...],

o zamówienie publiczne,

po rozstrzygnięciu w Izbie Cywilnej na posiedzeniu jawnym

w dniu 17 lutego 2016 r.

zagadnienia prawnego

przedstawionego przez Sąd Okręgowy w W.

postanowieniem z dnia 1 grudnia 2015 r.,

"Czy dopuszczalna jest skarga od wyroku Krajowej Izby Odwoławczej w zakresie zarzutów oddalonych wyłącznie w uzasadnieniu wyroku Krajowej Izby Odwoławczej przy jednoczesnym braku takiego rozstrzygnięcia w sentencji wyroku Krajowej Izby Odwoławczej?"

podjął uchwałę:

Dopuszczalna jest skarga do sądu od wyroku Krajowej Izby Odwoławczej dotycząca zarzutów oddalonych w uzasadnieniu tego orzeczenia a nierozstrzygniętych w sentencji.

UZASADNIENIE

Krajowa Izba Odwoławcza (dalej: „KIO”) wyrokiem z dnia 27 lipca 2015 r., wydanym łącznie w sprawach odwołań [...], uwzględniła odwołanie K. W. S.A. w W. (L. K.), G. w N. (Francja), S. (Francja) w zakresie jednego z podniesionych zarzutów i nakazała ponowne badanie wniosku wymienionych wykonawców ubiegających się wspólnie o udzielenie zamówienia w określonym szczegółowo zakresie. W sentencji wyroku nie zamieszczono rozstrzygnięcia co do pozostałych zarzutów i żądań zawartych w odwołaniu K.; na ich bezzasadność wskazano w

uzasadnieniu tego orzeczenia. Wniosek K. o uzupełnienie wyroku w powyższym zakresie został oddalony przez KIO postanowieniem z dnia 21 sierpnia 2015 r. W uzasadnieniu tego postanowienia wskazano, że wyrok, którego dotyczył wniosek, zawiera rozstrzygnięcie odnoszące się do zarzutów podniesionych w odwołaniu, gdyż wskazuje, które z nich zostały uwzględnione; odpowiada to formule wyroku uwzględniającego odwołanie, określonej w art. 192 ust. 2 ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. Prawo zamówień publicznych (jedn. tekst: Dz. U. z 2013 r., poz. 907 ze zm.; dalej: „u.p.z.p.”).

K. W. S.A. wniosło skargę na wyrok KIO z dnia 27 lipca 2015 r. w części, w której oddalone zostały żądania i zarzuty podniesione w odwołaniu, wskazując, że uwzględnienie tylko jednego spośród zarzutów podniesionych w odwołaniu nie zaspokaja jego interesu, gdyż uprawomocnienie się zaskarżonego orzeczenie eliminuje go z dalszego udziału w postępowaniu przetargowym.

Sąd Okręgowy w W., przy rozpoznawaniu skargi powziął wątpliwości, którym dał wyraz w zagadnieniu prawnym przedstawionym Sądowi Najwyższemu do rozstrzygnięcia na podstawie art. 390 § 1 k.p.c.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Przedstawione zagadnienie prawne wiąże się z konstrukcją wyroku Krajowej Izby Odwoławczej, uwzględniającego odwołanie w wyniku uznania za zasadne jedynie niektórych spośród zawartych w nim zarzutów i żądań w sentencji orzeczenia i oddalającego pozostałe zarzuty oraz żądania w uzasadnieniu tego orzeczenia, a także dopuszczalności zaskarżenia takiego wyroku do sądu.

Krajowa Izba Odwoławcza orzeka wyrokiem w przypadkach oddalenia odwołania lub jego uwzględnienia, przy czym to drugie rozstrzygnięcie zapada w razie stwierdzenia naruszenia przepisów ustawy Prawo zamówień publicznych, które miało lub może mieć istotny wpływ na wynik postępowania o udzielenie zamówienia (art. 192 ust. 1 i 2 u.p.z.p.). Izba ma obowiązek rozpoznać wszystkie zarzuty i żądania zawarte w odwołaniu i orzec o nich w wyroku (art. 192 ust. 7 u.p.z.p., § 34 ust. 1 pkt 4 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 22 marca 2010 r. w sprawie regulaminu postępowania przy rozpoznawaniu odwołań), który ogłasza - w zasadzie - po zamknięciu rozprawy

na posiedzeniu jawnym, podając ustnie motywy rozstrzygnięcia (art. 196 ust. 1 u.p.z.p.). Uzasadnienie pisemne wyroku, sporządzane jest z urzędu w terminie 3 dni od jego ogłoszenia (art. 196 ust. 5 u.p.z.p.).

W świetle przytoczonych unormowań należy przyjąć, że Izba, uznając część zarzutów i żądań za zasadne, a część za pozbawione podstaw, powinna dać temu wyraz w części rozstrzygającej wyroku (sentencji), a nie w jego uzasadnieniu. Wniosek ten potwierdza art. 196 ust. 4 u.p.z.p., określający w sposób wyczerpujący elementy treści uzasadnienia wyroku wydanego przez Izbę; przepis ten nie zawiera żadnej wzmianki o możliwości zamieszczenia w uzasadnieniu wyroku jakiegokolwiek rozstrzygnięcia. Nie daje do tego podstawy również art. 192 ust. 1 zdanie pierwsze u.p.z.p., gdyż przepis ten określa jedynie formę orzeczenia właściwą dla merytorycznego rozstrzygnięcia o zarzutach i żądaniach zgłoszonych w odwołaniu.

W postępowaniu toczącym się wskutek wniesienia skargi na orzeczenie Izby stosuje się przepisy Kodeksu postępowania cywilnego o apelacji, jeżeli przepisy Rozdziału 3 ustawy Prawo zamówień publicznych nie stanowią inaczej (art. 198a ust. 2 u.p.z.p.). Zgodnie z utrwalonym stanowiskiem judykatury, pominięcie przez sąd w sentencji wyroku rozstrzygnięcia o całości żądania nie daje podstawy do jego zaskarżenia z tej przyczyny; strona może domagać się uzupełnienia wyroku albo wystąpić z powództwem obejmującym żądanie nierozstrzygnięte. Rozstrzygnięcie przedstawionego zagadnienia prawnego w oparciu o przytoczoną regułę nie mogłoby jednak być uznane za uzasadnione, skoro wniosek o uzupełnienie wyroku został przez Izbę oddalony, a przepisy ustawy Prawo zamówień publicznych wyłączają dopuszczalność wniesienia kolejnego odwołania opartego na tych samych okoliczności, które były przedmiotem rozstrzygnięcia w sprawie innego odwołania dotyczącego tego samego postępowania, wniesionego przez tego samego odwołującego się (art. 189 ust. 2 pkt 4 u.p.z.p.).

Niewątpliwie zaskarżony wyrok KIO pozostaje niezgodny z żądaniem zgłoszonym przez K. W. S.A. w odwołaniu. Skarżąca pozostaje zatem pokrzywdzona tym orzeczeniem, jako że - jak wyjaśnił Sąd Najwyższy w uchwale składu siedmiu sędziów (zasada prawna) z dnia 15 maja 2014 r., III CZP 88/13, OSNC 2014, nr 11, poz. 108 - rezultat taki powstaje wówczas, gdy zaskarżone

orzeczenie jest obiektywnie w sensie prawnym niekorzystne dla skarżącego, gdyż z punktu widzenia jego skutków związanych z prawomocnością materialną skarżący nie uzyskał takiej ochrony prawnej, którą zamierzał osiągnąć przez procesowo odpowiednie zachowanie w postępowaniu poprzedzającym wydanie orzeczenia.

Postępowanie odwoławcze jest pierwszą instancją merytorycznego rozstrzygnięcia sporu między zamawiającym a uczestnikiem konkursu lub innym podmiotem mającym interes w uzyskaniu danego zamówienia, zaś postępowanie, które toczy się przed sądem w wyniku skargi wniesionej na wyrok KIO, jest postępowaniem rozstrzygającym spór w drugiej instancji (zob. wyrok Trybunału Konstytucyjnego z dnia 13 czerwca 2006 r., SK 54/04, OTK ZU nr 6/2006, poz. 64). Wadliwa praktyka orzekania w uzasadnieniu wyroku a nie w jego sentencji o części zarzutów i żądań zawartych w odwołaniu nie może zamykać - przewidzianego w art. 78 Konstytucji - prawa do zaskarżenia wyroku wydanego w pierwszej instancji

Z tych względów Sąd Najwyższy orzekł, jak na wstępie.

kc